

[Lorentzen.]

til at gøre det, man mener er rigtigt. Alle herinde kender lejelovens problemer, og der er ingen, der ønsker en øjeblikkelig ophævelse af lejelovens ekstraordinære bestemmelser, men mit parti ønsker, som jeg tidligere har givet udtryk for, en klar og afgjort ændring med en tydelig og præcis afviklingstendens for øje indenfor et rimeligt tidsrum.

Den højtærede indenrigs- og boligminister vil måske med sorg komme til at se, at hans pompøse lovforslag fra maj måned i år med de 240 paragraffer og den elegante indledning, formålsparagraffen, slås i stykker af det høje ting, dersom tinget skulle bestemme sig til at vende tilbage til den sædvanlige inddeling: lejelov for sig med dens permanente og ekstraordinære bestemmelser og boligstøtteloven for sig. Det ville, højtærede boligminister, iøvrigt have den betydning, at lovene blev lettere at håndtere; for boligministeriet selv, for ministeriets embedsmænd, ville det være rart at få en lov, der var nok så let at håndtere, og at få et pusterum, så man kunne behandle byggestøtteloven for sig. Jeg tror, det ville være en fordel for alle parter, om det skete.

Der kunne måske siges et og andet til fordel for en forlængelse af byggestøtteloven. Jeg er ikke sikker på, at det, jeg siger, vil være meget elskværdigt, men jeg føler mig forpligtet til at sige det. I og for sig skulle man vel gennemføre denne forlængelse for at give ministeriet mere tid til at overveje, om ikke de ændringer, der blev foretaget i september måned — med tilskuddene på de 14 kr., 10 kr. o. s. v. — trænger til en fornyet gennemgang. Bl. a. tror jeg nok, det vil være ganske klogt at få tilkaldt folk, der er særligt stive udi matematikken og regnekunsten, for det kan formentlig ikke i længden skjules, hverken for det høje ting eller for befolkningen, at disse særligt sagkyndige næppe har været i funktion, da ændringerne i byggestøtteloven blev til i september. Jeg anmodede dengang om at få en aktuar til at udregne driftstilskuddenes størrelse og økonomiske virkninger, og jeg udtalte — som ved flere andre lejligheder — at ordningen sikkert kunne blive meget dyr for statskassen, idet jeg påpegede, at i modsætning til loven af 1946,

i hvilken lempelsen er gjort begrænset til 20 år, er der ikke nogen tilsvarende begrænsning for de lempelser, der blev foretaget i september, idet de kan gælde i indtil 40 år.

Jeg ved meget vel, at jeg vil blive henvist til § 6 a, stk. 7, i loven om ændringer i byggestøttelovgivningen af 6. oktober 1954, hvor der står:

„Indenrigs- og boligministeren kan lade driftstilskud i forbindelse med allerede bevilgede eller berigtigede lån bortfalde helt eller delvis med virkning for fremtiden, såfremt ejendommens økonomi forbedres eller kan forbedres ved omprioritering, eller ændrede forhold for byggeriet taler derfor, herunder at der indtræder en stigning i det almindelige lejeniveau.“

Hvis man nu var låntager, kunne man så være tjent med, at sådan en regel stod i lånedokumentet? Det er jo et fuldkomment pulterkammer, hvor alt kan puttes ind ved passende lejlighed; de skiftende ministre kan fortolke, ganske som de vil; der er ingen retningslinier; det eneste sikre er, at statskassen kommer ud at svømme. Nu skal jeg ikke sige, at de tal, jeg ligger inde med, er de endelige; vi venter stadig på, at det høje ministeriums aktuar træder i funktion og hvisker os i ørerne, hvordan det vil se ud, hvis driftstilskuddet på 14 kr. bliver givet hele perioden igennem. Jeg har på fornemmelsen, at den effektive rente bliver negativ for lån i medfør af kapitel VI for 85 m²-huse — det vil sige, at staten får ingen renter, den må tværtimod betale rente — medens den kun bliver på 1 pct. for lån i medfør af kapitel VIII for 85 m²-huse. Endnu værre bliver det, når man ser på det kapitel, der omhandler det social-filantropiske byggeri; hvordan vil det gå her, hvis staten igennem 40 år giver et tilskud på 14 kr. pr. m²? Jeg skal garantere for, at aktuaren vil belære os om, at statens rente bliver negativ, at staten altså kommer til at betale rente af sit eget udlån.

Vi kan derfor godt gå med til en eventuel forlængelse af byggestøtteloven, selvom vi er meget betænkelige ved at forlænge den til 31. maj næste år, men derimod må vi meget henstille, at lejelovens revision ikke udskydes til så sen en fremtid som den 1. juni 1955.